ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 14.34

BAŞKAN: Başkan Vekili Sadık YAKUT

KÂTİP ÜYELER: Harun TÜFEKCİ (Konya), Ahmet KÜÇÜK (Çanakkale)

BAŞKAN - Sayın milletvekilleri, Türkiye Büyük Millet Meclisinin 100'üncü Birleşiminin Üçüncü Oturumunu açıyorum.

1394 sıra sayılı Kanun Tasarısı'nın görüşmelerine kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Komisyon ve Hükûmet yerinde.

Tasarının tümü üzerinde şimdi söz sırası Denizli Milletvekili Mehmet Yüksektepe'ye aittir.

Buyurun Sayın Yüksektepe. (AK Parti sıralarından alkışlar)

MEHMET YÜKSEKTEPE (Denizli) - Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; 1394 sıra sayılı Yunus Emre Vakfı Kanunu Tasarısı üzerinde söz almış bulunmaktayım. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlar, Yunus Emre, şimdiye kadar yeterince bilinmemiş, yeterince anlaşılmamış ve bu noktada iki hususu sizlerle paylaşmak istiyorum. Yunus Emre'deki, birincisi, insan ve evren sevgisi; ikincisi ise, Türkçe bilinci. Yunus Emre milletimizin yetiştirdiği en önemli gönül ve hâl adamı ve hayatına dair hemen hemen pek bir şey bilinmiyor. Ancak, halkımız hayatı hakkında fazla bir şey bilmediği hâlde Yunus Emre'yi çok sevmiştir. Hatta, Anadolu'nun birçok yerinde Yunus Emre'ye ait mezarlar vardır. Bu gönül adamını neredeyse her yöre kendi hemşehrisi olarak kabul etmiştir. Hatta, Yunus'tan sonra pek çok halk tekke şairi Yunus Emre adını kullanarak şiir söylemiş, Yunus gibi şiir söylemeyi geleneği hâline getirmiştir.

Bu noktada tarihsel ve diğer verilere baktığımızda en kuvvetli görüş Yunus Emre'nin mezarı ve türbesiyle ilgili, bugün Ankara ve Eskişehir yolu üzerinde Sarıköy yakınlarında mezarı ve türbesi bulunmaktadır. Tabii, bunu söylerken Anadolu'nun diğer bölgelerindeki "Yunus Emre bizim bölgemizdedir, bizim beldemizdedir." diyenlere de saygı göstermekteyim.

Değerli arkadaşlar, Türk halkı Ömer Seyfettin'in deyişiyle arifane bir halktır. Halkımız gönül penceresinden bakar, sezgileri kuvvetlidir, kendini seveni, kendisi gibi olanı çok sever. İnsanımızın Yunus sevgisi çok anlamlıdır. Bu sevgiyi iyi okumak gerekir. Onun bazı mısralarından, tasavvuf edebiyatının büyük üstadı Mevlânâ Celâleddin Rûmî'yle karşılaştığı anlaşılmaktadır.

Yunus Emre'nin 13'üncü yüzyılın ikinci yarısı ile 14'üncü yüzyılın ilk yarısı arasında yaşadığı söylenebilir. Yaşadığı dönem, Anadolu Selçukluların sonu ile Osman Gazi devrine rastlamaktadır. Bu dönem, Anadolu'da bir devrin bitip bir devrin başladığı dönemdir. Hatta bu dönem, devlet otoritesinin kaybolduğu, büyük bir boşluk ve karmaşanın yaşandığı dönemdir. Yunus, böyle bir karmaşa ortamında kaybolan otorite boşluğunda gönülleri de sevgiyle doldurur. Şiirlerinin çoğunda insan sevgisine vurgu yapması da bundandır.

Bu anlamda, özellikle çağımızda ve şiddetin son dönemde tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de giderek artması ve bugünkü geldiğimiz çağda özellikle gençlerimizin, yeni nesillerimizin, Yunus Emre'nin bu engin insan sevgisiyle mutlaka buluşturulması gerekmektedir.

Yunus Emre şöyle diyor:

"Bir kez gönül yıktın ise,

Bu kıldığın namaz değil.

Yetmiş iki millet dahi

Elin yüzün yumaz değil. "